

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

3 noiembrie 2015

COMUNICAT DE PRESĂ

I. În ziua de 3 noiembrie 2015, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României și al art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateră excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.222 alin.(10) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: *„Durata privării de libertate dispusă prin măsura arestului la domiciliu nu se ia în considerare pentru calculul duratei maxime a măsurii arestării preventive a inculpatului în cursul urmăririi penale.”*

În urma deliberărilor, cu majoritate de voturi, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.222 alin.(10) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale. Curtea a reținut că măsura arestului la domiciliu este similară măsurii arestului preventiv, atât sub aspectul includerii sale de către legiuitor în categoria măsurilor preventive, cât și sub aspectul naturii sale privative de libertate. De asemenea, Curtea a constatat regimul juridic identic aplicabil celor două măsuri preventive cu privire la cauzele și condițiile în care acestea pot fi dispuse sau prelungite. Așadar, având în vedere că măsura arestului la domiciliu a fost reglementată, prin dispozițiile Legii nr.135/2010, la o dată ulterioară revizuirii Constituției și că la data revizuirii Legii fundamentale singura măsură preventivă privativă de libertate, în afara reținerii, era arestarea preventivă, Curtea a conchis că dispozițiile art.23 alin.(5) din Legea fundamentală, care fac referire doar la arestarea preventivă, atunci când stabilesc o durată maximă a acestei privări de libertate (180 de zile), vizează toate măsurile preventive privative de libertate prevăzute de normele procesual penale în vigoare. Prin urmare, dispoziția criticată care prevede că durata privării de libertate dispusă prin măsura arestului la domiciliu nu se ia în considerare pentru calculul duratei maxime a măsurii arestării preventive contravine normei constituționale menționate.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv Tribunalul Dolj – Secția penală.

II. În aceeași zi, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României și al art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateră excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.21 din Legea nr.72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante. Dispozițiile legale criticate, au următorul cuprins: *„Dispozițiile prezentei legi, cu excepția prevederilor art. 15, nu sunt aplicabile obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi.”*

În urma deliberărilor, cu majoritate de voturi, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma *„cu excepția prevederilor art. 15”* cuprinsă în dispozițiile art.21 din Legea nr.72/2013 este neconstituțională. Curtea a reținut că art.21 din Legea nr.72/2013 aduce atingere principiului neretroactivității legii prevăzut de art.15 alin.(2) din Constituție, întrucât dispozițiile privind sancțiunea nulității absolute a clauzelor abuzive prevăzute de art.15 din lege se aplică și clauzelor inserate în contractele aflate în curs de desfășurare la momentul intrării în vigoare a Legii nr.72/2013, respectiv la data de 5 aprilie 2013, pentru încălcarea unor cerințe neprevăzute de legea în vigoare la data încheierii contractelor.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv Judecătoria Cluj-Napoca – Secția civilă.

Argumentațiile reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**Compartimentul relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**